

Зашо твоя погледъ
Замръженъ се свежда,
Кажи ми, о Майко,
Що става навънъ?
Зла орисъ ли жъртва
На гибелъ отрежда?
Кажи ми, че всичко
Измама е, сънь.

Зашо се извръща
Лика ти печаленъ?
Звѣзда ли се прѣсна
Надъ кървавъ порой?
Вънъ повикъ замира
И писъкъ страдаленъ,
Очи тамъ тѣмнѣятъ,
И ето го — той!